

Crisis Theologica

Cárdenes, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. I. Quam fuerit olim reputata probabilis opinio damnatæ; & quam certum sit eam iam esse improbabilem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

*Se non fecisse aliquid quod re vera fecit, intelligendo intra se aliquid aliud, quod non fecit, vel aliam viam (for-
te, aliam diem) ab ea, in quo fecit, vel
quod vis aliud additum verum, reuera
non mentitur, nec est perius.*

3. Vigesima septima. *Causa uten-
di his amphibologiis est, quoties id ne-
cessarium, aut utile est ad salutem
corporis, honorem, res familiares tuen-
das, vel ad quemlibet alium virtutis
actum, ita ut veritatis occultatio cen-
seatur tunc expediens, & studioſa.*

4. Vigesima octava. *Qui median-
te commendatione, vel munere ad Ma-
gistratum, vel officium publicum pro-
motus est, poterit cum restrictione me-
tali praestare iuramentum, quod de
mandato Regis a similibus solet exigi,
non habito respectu ad intentionem
exigentis, quia non tenetur fateri cri-
men occultum.*

CAPVT I.

*Quam fuerit olim reputata pro-
babilis opinio damnata; &
quam certum sit eam iam
esse improbabilem.*

SVMMARIVM.

*Quam multi tradiderint opinionem
de restrictione mentali? n. 5.
Fundamenta eius opinionis desumpta
ex varijs Scripturae locis, num. 6.
& seqq.
Certum est iam, eam opinionem non
esse probabilem. n. 12.*

*An restrictio mentalis damnata sit
solum quando fit cum iuramento,
an etiam quando fit absque illo?
num. 13.*

M Agno Doctorum plausu
excipiebatur olim opinio
de restrictionibus mentalibus pro-

occultanda veritate, quādo ex causa
iusta eam celare oportebat. Et eam
tradidit P. Thomas Sanchez, lib. 3,
sum. cap. 6. num. 15. & apud ipsum
Angelus, Sylvester, Nauarrus, & Phi-
liarchus, & plures alij. Addit Lum-
bier, tom. 3. sum num. 1825. tenuisse
hanc opinionem plusquam quinqua-
ginta Authores.

6. Fundamentum desimebant
Authores ex Sacris Scripturis. Pri-
mum. Nam Christus Ioan. 7. dixit: *Yos
ascendite ad diem festum hunc: ego au-
tem non ascēdo ad diem festum istum,
quia meum tempus nondum impletum
est.* Et tamen postea ascendit, licet
non manifestus: ergo illud dictum
Christi Domini verum fuit ex restri-
ctione mentis, scilicet [non ascendam
manifeste.]

7. Secundum. Tobiae 5. Angelus
dixit Tobiae: *Ex filijs Israēl ego sum
Azarias, Anania magni filius.* Quæ
verba secundum propriam significa-
tionem non sunt vera; videntur au-
tem suam veritatem retinere ex ali-
qua interpretatione mente Angeli
retentā.

8. Tertium. Genesis 27. Isaac
dixit, se esse Esau, & fecisse, qua ei
Isaac præceperat. Et tamen multi In-
terpretes eum à mendacio vindicant
propter sensum mente retentum.

9. Quartum. Nam Judith multa
dixit Holoperni, & militibus eius,
quæ sine mendacio subsistere non
possent, nisi restrictione mentis abhi-
bita. Ut cum dixit cap. 11. *Certum est,*
*quod in perditionem dabuntur scilicet
Israēlitæ: & illud; Misit me Dominus
hac ipsa nunciare tibi.* Et illud: *Ego
adducam te per medium Hierusalem,*
& habebis omnem populum Israēl; si-
cūt oves, quibus non est pastor. Et mul-
ta alia similia.

10. Quintum. Exod 1. Præcepit
Pharao obstetricibus, ut pueros
masculos ex Israēlitis interficerent,
aitque

Tbo San
Angel.
Sylvester
Nauarrus
Philarchus
Lumbier

PROPOSITIO XXVI. XXVII. & XXVIII. 401.

autque textus sacer: Timuerunt autem obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta preceptum Regis Aegypti, sed conservabant mares. Quibus ad se accersit Rex ait: Quidnam est hoc, quod facere voluistis, ut pueros servaretis? Quae responderunt: Non sunt Hebreæ, sicut Aegypti, mulieres: ipse enim obstetricandi habent scientiam, & prius quam veniamus ad eas, pariunt. Bene ergo fecit Deus obstetricibus, &c. Et quia timuerunt obstetrices Deum, edificauit eis domos. Ex quibus constat videtur, obstetrices dixisse falsum, nisi cum restrictione mentis loquenter, dum dixerunt, fæminas Israëlitas parere, ante quam obstetrices accedissent ad eas; cum tamen constet extextu, quod obstetrices servauerint masculos. Constat etiam Deum affectisse præmio obstetrices; cum tamen, si dixissent mendacium, illud non esset laudabile, neque dignum præmio.

11. Multa alia similia afferuntur ex Sacra Scriptura, quæ videri possunt apud Caramuel in libro, qui inscribitur Hæplots art. 1. à num. 8. quæ libenter omitto, quia ex ijs, quæ ad hæc responderimus, facilis fiet responsio ad reliqua.

12. Quibus tamen non obstantibus, dicendum est, iam esse certum ex oraculo Romanae Cathedræ, non esse licitum usum restrictionum mentalium: quia ubi nobis certo innotuit, aliquam doctrinam esse reprobatam à Romana Cathedra, præcipue circa mores, tenetur & nos eam reprobare; eo quod Pontifex errare nō possit in doctrina morum; vt tamquam certissimum late demonstrauit in 1. part. Chris. Theol. disp. 9. cap 6. art. 1. & 2. & hic in dicto proœmiali.

13. Rogabis, an reprobatus maneat usus restrictionum mentalium, solum dum usurpatur cum iuramento;

to; an etiam, quando absque iuramento usurpatur? Et respondeo, circa utrumque reprobari restrictionem mentalem. Id enim satis clare constat ex ipsa censura ex illis ultimis verbis propositionis damnatae 26. Reuera nō mentitur, neque est perius. Vbi utrumque damnat Pontifex. Imò & ex eo verbo, neque est perius sufficenter declaratur, restrictionem mentalem esse mendacium, cum in perius includatur mendacium.

CAPVT II.

Qui nam scripuli, & dubitaciones exortæ fuerint occasione huīus damnationis?

NON EGIT SVMMARIO.

14. **A** Deo erat communis praxis restrictionum mentalium, vt statim atque existat in publicum hæc damnatio earum, accurrerint fidèles ad viros doctos, turbati scrupulis, & dubitationibus, ad capiēdum consilium, quomodo cælare debeant ea, quæ non oportet manifestare. Eo quod assueti erant ea cælare restrictionibus mentalibus; vel quia illis non erat modus aliis cælandi veritatem; vel quia existimabant, omnem omnino amphibologiam amputari. Ideo preponam plurima dubia ex ijs, quæ ad consultationem veniebant, vt ex ijs melius explicetur praxis, quæ tenenda est.

15. Primo Confessarius, qui in re Diuino tenetur ad sigillum, ex confessione Sacramentali nouit, Petrum fuisse adulterum: & interrogatur ab amico, an Petrus commiserit adulterium? Si dicit simpliciter, se ignorare, meatitur; si fatetur, violat sigillum; si tacet, consentire videtur: ergo ad vitanda hæc extrema, debet

Ecc dice-